Коли мене питають: "Любиш ріки,
річки, і річечки, і потічки?" —
відмовчуюсь: вони в мені навіки,
а для мого народу на віки...

Коли мене запитують: "Народу
чи зможеш прислужитись, як і де?" —
мовчу: на ясні зорі, тихі води
хай випадкове слово не впаде...

Коли мене питають: "Любиш землю,
степи, озера, яблуні в саду?" —
я знов мовчу: від них не відокремлю
себе й тоді, як в землю перейду...

Коли мене питають: "Рідну мову
чи зміг би поміняти на чужу?" —
моя дружина сину колискову
співає тихо... Краще не скажу...

Коли мене питаюють: "Батьківщину
чи зможеш ти забуть на чужині?" —
кричу: "Кладіть отут у домовину
живим!.. Однаковісінько мені..."